

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 10 mars 1932 kl. 10 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion angående påförandet av fastighetsskatt för vissa begravningsplatser.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 123, har herr *Lundquist* i Rotebro m. fl. hemställt, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning angående lämpligheten av att fastighetsskatt skall utgöras för sådana begravningsplatser, som äro belägna utanför territoriella området för den ägande kommunen eller församlingen, samt om framläggande för 1933 års riksdag av de förslag i ärendet, vartill utredningen kan giva anledning».

Beträffande motiveringen till detta förslag, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 5 § 1 mom. b) kommunalskattelagen den 28 september 1928 undantagas från skatteplikt till kommunal fastighetsskatt staten samt kommun eller annan menighet tillhöriga allmänna platser, så ock begravningsplatser. Vidare stadgas i 54 § d) nämnda lag frihet från skyldighet att erlægga kommunal inkomstskatt för ägare av fastighet, varom förmäles i 5 § 1 mom., i fråga om inkomst av fastigheten genom dess begagnande för de i detta mom. avsedda ändamål.

Ifrågavarande stadganden överensstämma med dem, som gällde före 1928 års kommunalskattelags tillkomst.

I anledning av propositionen nr 102 till 1927 års riksdag med förslag till kommunalskattelag m. m., vilket förslag icke avsåg ändrade bestämmelser i förevarande avseende, väcktes bland annat inom andra kammaren en motion, nr 356, vari yrkades — under hänvisning till att Stockholms stads norra begravningsplats upptog ett stort område av Solna kommun — att fastighetsskatt skulle utgöras för sådana begravningsplatser, vilka vore belägna utanför territoriella området för den kommun eller församling, som vore ägare till begravningsplatsen. Första särskilda utskottet,

Utskottet.
Gällande
bestämmelser.

1927 års riksdag.

som hade kommunalskattefrågan till behandling, anförde i sitt utlåtande nr 1 följande med avseende å nämnda motion:

»Utskottet vill för sin del vitsorda, att det måste anses innebära ett missförhållande, när en större del av en kommuns område utgöres av skattefria fastigheter, men vill å andra sidan uttala, att hänvisningen till det berörda lallet icke synes utgöra tillräcklig motivering att irångå den enligt utskottets förmenande i och för sig riktiga principen, att begravningsplatser ej äro underkastade skatteplikt. Enligt motionens utformning skulle skatt träffa allenast sådana begravningsplatser, som äro belägna inom främmande kommuns territorium. Den omständigheten, att en kommun har anordningar av annat slag, exempelvis sjukvårdsinrättningar, för vilka skattefrihet åtnjutes, belägna i en annan kommun inverkar emellertid ej på frågan om dessas skattefrihet. Om vare sig en begravningsplats eller en sjukvårdsinrättning gjordes skattskyldig till den andra kommunen, skulle densamma komma att uppföras i fastighetslängden för skattepliktiga fastigheter och bliva underkastad skatt till vägdistrikt, landsting m. m. Ett dylikt resultat, som ej utan ett invecklat förfaringssätt kan förekommas, är icke tilltalande. Utskottet kan fördenskull icke tillstyrka bifall till motionen i fråga. Det må erinras, att om på en begravningsplats skulle finnas byggnader, som ej användas för begravningsplatsens behov, dessa torde utgöra egna taxeringsenheter, varför skattefriheten ej avser även sådana byggnader.»

I anslutning till den ståndpunkt, som intagits av det särskilda utskottet, upptogos i 1928 års kommunalskattelag, såsom redan nämnts, ifrågavarande bestämmelser i stort sett oförändrade i förhållande till de förut gällande.

Motionen.

I den föreliggande motionen, liksom i omförmälda motion vid 1927 års riksdag, åberopas särskilt, att Stockholms stads norra begravningsplats är belägen inom Solna socken. Det göres gällande, att begravningsplatsen i fråga årligen lämnar Stockholms stad en betydande inkomst. Skattefriheten för detta område innebure ett gynnande av en stor ekonomiskt bärkraftig kommun på en svagares bekostnad.

Utskottets yttrande.

På sätt 1927 års kommunalskatteutskott anfört får det ur principiell synpunkt anses riktigt, att begravningsplatser ej äro underkastade skatteplikt. Motionärerna hava emellertid förmenat, att denna skattefrihet missbrukats, samt uppgivit, att i ett särskilt fall en stad skulle berett sig betydande överskott å en staden tillhörig, inom annan kommun belägen begravningsplats. Enligt vad utskottet inhämtat hava dock i åsyftade fall de verkliga överskotten betydligt understigit de av motionärerna uppgivna. Då vidare nämnda plats endast täcker en del av stadens behov av begravningsplatser samt staden årligen tillskjuter avsevärda belopp för dessa, är det uppenbart, att något förvärvssyfte icke förelegat, även om ifrågakomna begravningsplats hittills synes hava lämnat överskott. Vad motionärerna anfört bör därför enligt utskottets mening icke föranleda ändring av gällande bestämmelser i ämnet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II:123 av herr Lundquist i Rotebro m. fl., angående påförandet av fastighetsskatt för vissa begravningsplatser, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 10 mars 1932.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Boman, Bergman, Åström, Jönsson i Slätåker, Jönsson i Boa, Lövgren i Nyborg, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Björklund, Lithander, Olsson i Gävle, Wahlmark, Forssberg, Andersson i Boda, Hjalmarsson, Sjödahl, Ericson i Boxholm, Heiding och Svedberg.
